

Χρήστος Αργύρης

Ό,τι ξεκινάει για καιρό σε ένα συρτάρι καθό είναι να μένει εκεί για πάντα. Αθλιώς μπορεί να γίνει χρέος, όπως το εικονιζόμενο NSU.

ΕΙΧΑ ΓΡΑΜΜΑ, ΑΛΛΑ ΠΑΡΑΠΕΣΕ ΚΑΙ ΤΟ ΎΧΑΣΑ. Το ανακάλυψα πρόσφατα, θαμμένο σε ένα συρτάρι, όταν αναγκάστηκα να ξεσκαρτάρω το χαρτόμηνι για να μετακομίσω. Ανάμεσα σε παλιά τεύχη, ανεπίκαιρα δελτία τύπου και συσκευασίες με πλαστικά μακαρονοφόρα, είχε τρυπώσει ένας κίτρινος φάκελος με σφραγίδα ταχυδρομείου 11/2003 και αποστολέα τον κύριο Βελλιώτη Βασίλειο, συνταξιούχο Ν.Α.Τ. Στο εσωτερικό του, μια φωτογραφία, ένα χαρτονόμισμα των 50 € και μια κόλλα αναφοράς που έριχνε φως στο μυστήριο. «Στη φωτογραφία που βλέπετε, είναι ένα NSU, το μόνο που υπάρχει σήμερα στην Ελλάδα, πρώτο χέρι, αδούλευτο, άψογο, πρόσφατα πέρασε ΚΤΕΟ όπου έτριβαν τα μάτια τους. Κι έχει μόνο 32.000 κλμ., αφού εγώ, ως ναυτικός, το είχα φιλαγμένο σε γκαράζ. Εγώ μεγάλος τώρα και με ζάχαρο στα μάτια, δεν διευκολύνονται να το κυκλοφορώ και γι' αυτό ψάχνω για κάποιον συλλέκτη που να γνωρίζει το αντικείμενο και να συνεχίσει την ιστορία του. Παρακαλώ, λοιπόν, να δημοσιεύσετε στο ωραίο περιοδικό σας μια αγγελία, με τη φωτογραφία αυτή σε σχετικά μεγάλες διαστάσεις και κείμενο ως εξής: Συλλεκτικό NSU Prinz 4i 600 κ.εκ. με μόνο 32.000 πωλείται από ναυτικό. Μέλος ΦΙΛΠΤΑ, περασμένο ΚΤΕΟ, σχεδόν καινούργιο, τηλ. 210-4661... κύριο Βασίλη».

Πολλά προβλήματα μου δημιουργείτε, κύριε Βασίλη μου... Τι να την κάνω εγώ τώρα την κτρινωμένη αγγελία σας, τόσα χρόνια μετά την αποστολή της; Να τη δημοσιεύσω; Πρώτα πρώτα, στο περιοδικό δεν βάζουμε αγγελίες και μάλιστα επί πληρωμή (αν και, με την προϋπόθεση ότι όλοι οι ενδιαφερόμενοι είναι τόσο γαλαντόμοι όσο εσείς, δεν θα ήταν κακή ιδέα να ξεκινούσαμε μια σχετική μπιζνα με φωτοαγγελίες). Έπειτα, πού ξέρω εγώ ότι δεν έχετε ήδη βρει κάποιον συλλέκτη για το NSU σας. Κι αν το έχετε ακόμη στην κατοχή σας, εξακολουθεί να είναι «αδούλευτο» ή μήπως σας πέρασε το ζάχαρο κι αρχίσατε να οργώνετε την Ευρώπη πίσω απ' το τιμόνι του, σπαταλώντας τη σύνταξη του ΝΑΤ; Α, όχι, είναι ανεύθυνο, δεν τη δημοσιεύω την

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΔΩ ΤΙ ΘΑ ΚΑΝΩ ΜΕ ΤΟ ΠΕΝΝΤΑΡΙΚΟ. ΝΑ ΠΑΕΙ ΣΕ ΚΑΜΙΑ ΕΥΤΕΛΗ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΑ Ή ΜΗΠΩΣ ΝΑ ΤΟ ΠΡΟΣΘΕΩ ΣΤΟΝ ΟΒΟΛΟ ΤΗΣ ΝΑΝΑΣ ΜΟΥΣΧΟΥΡΗ ΓΙΑ ΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟ ΧΡΕΟΣ;

αγγελία. Έπεσε θύμα της απροσεξίας μου, το ομολογώ, αλλά δεν θα παρουσρβώ σε μια ακόμη μεγαλύτερη ανευθυνότητα προκειμένου να επανορθώσω. Τι σκίζω ευθύς αμέσως και την ξεφορτώνομαι μαζί με τις λιγές, ομολογουμένως, ενochές μου. Μόνο που πρέπει να δω τι θα κάνω και με το πενντάρικο. Να πάει σε καμιά ευτελή φιλανθρωπία; Να το προσβάσω στον οβολό της Νάνας Μούσχοιρη για το δημόσιο χρέος; Μωρέ, μήπως να το ταπειώσω ξεδιάντροπα και να τελειώσω; Μεγάλες σκοτούρες μου δημιουργείτε, κύριε Βασίλη μου, και δεν σας χρωστάω τίποτα - εκτός από το πενντάρικο.

Αλλά δεν θα σας αφήσω να με ταλαιπωρείτε έτσι. Ορίστε, το χαρτονόμισμά σας, τακτοποιημένο μαζί με τη φωτογραφία του Prinz, σε έναν καινούργιο φάκελο με τα στοιχεία σας και με ένα σημείωμα συγγνώμης. Ελπίζω να μην έχετε αλλάξει διεύθυνση και να το παραλάβετε. Αν και, τώρα που το σκέφτομαι, αυτό είναι που με τρώει στην πραγματικότητα: μήπως αλλάξατε διεύθυνση, κύριε Βασίλη μου, και μετοικήσατε -συνταξιούχος άνθρωπος και «με ζάχαρο στα μάτια»- σε τόπο εντελώς σπρόστο στα ΕΛ.ΤΑ. Α, σας παρακαλώ, αυτό δεν είχατε δικαίωμα να το κάνετε. Θα έπρεπε πρώτα να έχετε κλείσει όλες τις υποθέσεις. Όχι να αφήσετε τις αγγελίες σας σε εκκρεμότητα και τα πενντάρικά σας αδέσποτα δεξιά και αριστερά! Θα σας τηλεφωνήσω, λοιπόν, να δω αν είστε εκεί. Όχι τίποτε άλλο, αλλά είμαι περιέργος να ακούσω και καμιά ιστορία από το παρελθόν του Prinz. Αν κάποτε ποτέ κάποιο συγκλονιστικό ταξίδι. Αν είχατε καμιά once in a lifetime εμπειρία που να συνδέεται με αυτό, πώς το βλέπουν οι γκόμενες πριν από 40 χρόνια, αν κάποτε θυσίες για να το πάρετε. Με ενδιαφέρει η ιστορία σας με το Prinz, κύριε Βασίλη. Ίσως γιατί αυτό τον καιρό διαβάζω τις ιστορίες Από Τη Μηχανή Του Χρόνου, των Δ. Πετρόπουλου και Χ. Βασιλόπουλου (από τις εκδόσεις Πατάκη), ένα βιβλίο με συναρπαστικά stories από την ελληνική επικαιρότητα των προηγούμενων δεκαετιών. Από τους μαυραγορίτες, έως την τελευταία εκτέλεση στην Ελλάδα και από το νόμο 4000 περί τεταμπουσιού μέχρι την εμφάνιση του Έρικ Κλάπτον με το συγκρότημα Glands στο Ιγκλό κλαμπ της Κυψέλης, στα μέσα της δεκαετίας του 1960. Ήταν, πάνω κάτω, την εποχή που εσείς αγοράζατε το NSU. Αν έυχε να τον παρακολουθήσατε, ελπίζω να μην ήσασταν από αυτούς που φώναζαν «να τελειώνουν οι μαλλιάδες για να ανέβουν στη σκηνή οι Έλληνες μουσικοί», όπως θυμάται εκνευρισμένος ο Δημήτρης Πουλικάκος. ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Ο κύριος Βασίλης δεν άλλαξε διεύθυνση και η αγγελία εξακολουθεί να ισχύει. Τηλέφωνο: 210-4661143.

